

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EU) 2021/378

af 22. januar 2021

om anvendelsen af mindstereservekrav (omarbejdning) (ECB/2021/1)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 19, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽³⁾ har flere gange undergået betydelige ændringer. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen omarbejdes af hensyn til klarhed.
- (2) I henhold til artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 har ECB ret til fra institutionerne at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelse af mindstereservekravene, samt til at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af de oplysninger, institutionerne fremsender, for at påvise overholdelse af disse krav. For at reducere den samlede indberetningsbyrde bør de statistiske oplysninger vedrørende den månedlige balance, der indsamles i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2) ⁽⁴⁾, anvendes til den regelmæssige beregning af reservekravsgrundlaget for kreditinstitutter.
- (3) Der er behov for øget gennemsigtighed og klarhed om en række spørgsmål vedrørende anvendelsen af mindstereservekrav, navnlig for så vidt angår: a) forholdene, der vedrører anvendelsen af mindstereservekravene på institutter, b) det forhold, at de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (nationale centralbanker i euroområdet), kan beslutte at suspendere institutters adgang til Eurosystemets åbne markedsoperationer og stående faciliteter (Eurosystemets pengepolitiske operationer) eller udelukke dem herfra, c) de forhold, der ligger til grund for opgørelsen af midler som reserver med henblik på opfyldelse af mindstereservekravene, d) kravene i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at holde mindstreserver indirekte gennem et formidlende institut, og e) forholdene i forbindelse med inddragelse af tilladelse til at holde mindstereserver indirekte gennem et formidlende institut.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4.

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/379 af 22. januar 2021 om balanceposter i kreditinstitutter og i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2021/2) (se side 16 i denne EUT).

- (4) For at Eurosystemets system for mindstereservekrav kan være effektivt, er det også nødvendigt at specificere mindstereservekrav med hensyn til beregning, meddelelse, godkendelse og opretholdelse af mindstereserver samt rapportering og verifikation.
- (5) De oplysninger, som formidlerne indberetter vedrørende reservekravsgrundlaget, bør være tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre en nøjagtig indberetning i henhold til forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2). Hvis moderinstituttet har fået tilladelse til at indberette reservekravsgrundlaget på et aggregeret grundlag i henhold til denne forordning, er det desuden hensigtsmæssigt, at det indberetter dataene om reservekravsgrundlaget på et aggregeret grundlag til den relevante nationale centralbank i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2).
- (6) For at sikre en passende balance mellem nøjagtigheden af data om mindstereserver, og at de retlige rammer kan anvendes problemfrit, og for at undgå at skulle genudstede gyldige og gældende tilladelser, bør formidlere, der har fået tilladelse til at indberette reservekravsgrundlaget på et aggregeret grundlag i henhold til forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), kunne fortsætte denne indberetning uden at skulle ansøge om en fornyet tilladelse.
- (7) I henhold til artikel 19.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank kan ECB kræve, at kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta (medlemsstater i euroområdet), holder mindstereserver på konti hos ECB og de nationale centralbanker i euroområdet. Da kreditinstitutter har konti hos den nationale centralbank inden for deres respektive jurisdiktion, er det hensigtsmæssigt, at sådanne reserver udelukkende holdes på konti hos de nationale centralbanker.
- (8) I forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EF) nr. 2532/98 fastsættes ECB's beføjelse til at pålægge sanktioner for overtrædelse af statistiske rapporteringskrav, herunder for manglende overholdelse af de mindstereservekrav, der er fastsat i denne forordning.
- (9) Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt, at bestemmelserne i denne forordning, som bringes i overensstemmelse med definitionen af »kreditinstitutter« i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾ (i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 ⁽⁶⁾), finder anvendelse fra den samme dato som den ændring, dvs. den 26. juni 2021. Af operationelle grunde er det dog nødvendigt at fastsætte, at bestemmelserne om reservebeholdninger finder anvendelse fra den 28. juli 2021, dvs. den første dag i den femte reservekravsperiode i 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter mindstereservekravene for følgende institutter:

- a) kreditinstitutter, som enten:
- i) har opnået tilladelse i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁷⁾;; eller
 - ii) er undtaget fra en sådan tilladelse i henhold til artikel 2, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1.).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- b) filialer af kreditinstitutter, herunder filialer etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta (medlemsstat i euroområdet), af kreditinstitutter, som hverken har deres hjemsted eller hovedkontor i en medlemsstat i euroområdet, men eksklusive filialer etableret uden for en medlemsstat i euroområdet af kreditinstitutter, som er etableret i en medlemsstat i euroområdet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »mindstereserver«: det beløb, som et institut skal holde som reserver på sine reservekonti hos den relevante nationale centralbank
- 2) »mindstereservekrav«: alle de krav, som institutterne skal opfylde i henhold til denne forordning vedrørende mindstereserver for så vidt angår beregning, meddelelse, godkendelse og opretholdelse af mindstereserver samt rapportering og verifikation
- 3) »medlemsstat i euroområdet«: en medlemsstat, der har euroen som valuta
- 4) »kreditinstitut«: har samme betydning som defineret i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 5) »filial« (branch): har samme betydning som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 6) »relevante nationale centralbank«: den nationale centralbank i den medlemsstat i euroområdet, hvor instituttet har sit hjemsted
- 7) »reservekonti«: de konti, hvor et institut holder sine reserver hos den relevante nationale centralbank
- 8) »reservekravsgrundlag«: summen af de nedskrivningsrelevante passiver, der anvendes ved beregningen af et instituts mindstereserver
- 9) »reservekravskoefficient«: den procentdel, der anvendes på poster i reservekravsgrundlaget ved beregningen af et instituts mindstereserver
- 10) »reservekravsperiode«: perioden, for hvilken det beregnes, om mindstereservekravene er overholdt
- 11) »saldo ultimo dagen«: reservebeholdningen på det tidspunkt, hvor betalingsaktiviteterne er afsluttet, og posteringer i forbindelse med anvendelsen af Eurosystemets stående faciliteter er foretaget
- 12) »NCB-bankdag«: alle dage, hvor en given national centralbank holder åbent med det formål at udføre Eurosystemets pengepolitiske operationer
- 13) »TARGET2-bankdag«: enhver dag, hvor TARGET2 er åben for afvikling af betalingsordrer som defineret i Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2012/27 ⁽⁸⁾
- 14) »resident«: enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat i euroområdet, som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 ⁽⁹⁾
- 15) »fusion«: den foranstaltning, hvorved et eller flere kreditinstitutter (de erhvervede institutter) ved opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver og passiver til et andet kreditinstitut (det overtagende institut), som kan være et nyetableret kreditinstitut
- 16) »spaltning«: den foranstaltning, hvorved et kreditinstitut (det spaltede institut) ved opløsning uden likvidation overfører sine samlede aktiver og passiver til flere institutter (de modtagende institutter), som kan være nyetablerede kreditinstitutter.

⁽⁸⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2012/27 af 5. december 2012 om TARGET2 (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system) (EUT L 30 af 30.1.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8).

*Artikel 3***Reservebeholdninger**

1. De institutter, der er omhandlet i artikel 1, skal holde mindstereserver, der beregnes i henhold til artikel 6 som følger:
 - a) den gennemsnitlige saldo ultimo dagen på en eller flere reservekravskonti i reservekravsperioden er lig med eller overstiger det beløb, der er beregnet for denne periode i henhold til artikel 6,
 - b) mindstereserver holdes på reservekonti, denomineret i euro, hos de relevante nationale centralbanker i den enkelte medlemsstat i euroområdet, hvor de er etableret,
 - c) afviklingskonti hos de nationale centralbanker kan anvendes som reservekonti med henblik på denne forordning,
 - d) midler, der er omfattet af lovbestemte, kontraktlige eller andre begrænsninger, som forhindrer instituttet i at afvikle, overføre, tildele eller afhænde sådanne midler i den relevante reservekravsperiode, udelukkes fra reservebeholdningerne.

Med henblik på litra d) underretter institutter uden unødigt forsinkelse den relevante nationale centralbank om eventuelle deri nævnte begrænsninger.

2. Hvis et institut har flere filialer i den samme medlemsstat i euroområdet, gælder samtlige følgende betingelser:
 - a) hjemstedet eller hovedkontoret, hvis det er beliggende i denne medlemsstat, skal opfylde de mindstereservekrav, der er fastsat i denne artikel, for de pågældende filialer i den pågældende medlemsstat,
 - b) instituttet skal udpege en af sine filialer i den samme medlemsstat med henblik på at opfylde mindstereservekravene i denne artikel, hvis det hverken har hjemsted eller hovedkontor i den pågældende medlemsstat,
 - c) den relevante nationale centralbank skal lægge alle balancer ultimo dagen på reservekontiene for instituttets filialer i samme medlemsstat til grund ved vurderingen af, om denne artikels stk. 1, litra a), er opfyldt.
3. Den Europæiske Centralbank (ECB) offentliggør følgende fortegnelser over institutter på sit websted:
 - a) institutter, der er omfattet af mindstereservekrav i henhold til denne forordning,
 - b) institutter, der er undtaget fra mindstereservekrav i henhold til artikel 4, bortset fra de institutter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a) -c).

*Artikel 4***Undtagelser fra mindstereservekravene**

1. Institutterne er undtaget fra mindstereservekravene i artikel 3, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) en tilladelse som omhandlet i artikel 1, litra a), nr. i), inddrages, eller instituttet frasiger sig den, eller
 - b) et institut er omfattet af en likvidationsprocedure i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF⁽¹⁰⁾.
2. ECB kan indrømme undtagelse fra mindstereservekravene i artikel 3 efter anmodning fra den relevante nationale centralbank, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) et institut er omfattet af en saneringsforanstaltning i henhold til direktiv 2001/24/EF
 - b) et institut er omfattet af en afgørelse om indefrysning, der er pålagt af Unionen eller en medlemsstat, eller er omfattet af foranstaltninger, der er indført af Unionen i henhold til traktatens artikel 75, som begrænser instituttets evne til at anvende sine midler

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EUT L 125 af 5.5.2001, s. 15).

- c) instituttets adgang til Eurosystemets markedsoperationer eller stående faciliteter er blevet suspenderet eller udelukket af ECB og de nationale centralbanker (Eurosystemet) i henhold til Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾,
- d) det ikke er hensigtsmæssigt at kræve, at det pågældende institut holder mindstereserver.

For så vidt angår stk. 2, litra c), gælder undtagelsen ikke længere fra starten af den næste reservekravsperiode, hvis et instituts adgang til Eurosystemets markedsoperationer er blevet genoprettet af ECB's Styrelsesråd i henhold til artikel 158 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).

3. For så vidt angår muligheden for at indrømme den i stk. 2, litra d), omhandlede undtagelse, tager de relevante nationale centralbanker og ECB hensyn til følgende:

- a) om instituttet alene har tilladelse til at udøve særlige funktioner,
- b) om instituttet ikke har tilladelse til at drive aktiv bankvirksomhed i konkurrence med andre kreditinstitutter,
- c) om instituttet er retligt forpligtet til at have alle sine indskud øremærket til regional og/eller international udviklingsstøtte.

For så vidt angår litra a), har et institut alene tilladelse til at udøve særlige funktioner, hvis det udøver specifikke offentlige forvaltningsopgaver, eller instituttet ved lov eller vedtægter har forbud mod at udøve virksomhed som kreditinstitut.

4. Undtagelserne, der er omhandlet i denne artikel, finder anvendelse fra starten af den reservekravsperiode, hvor den relevante begivenhed indtræffer.

Artikel 5

Reservekravsgrundlag

1. Institutterne beregner deres reservekravsgrundlag under anvendelse af statistiske oplysninger om følgende passiver, der er indberettet i henhold til forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2):

- a) indlån
- b) udstedte gældsinstrumenter.

Hvis et institut holder passiver, der skyldes til en filial af den samme enhed, som er beliggende uden for euroområdet, eller til den samme enheds hovedkontor eller hjemsted, som befinder sig uden for euroområdet, er de pågældende passiver inkluderet i reservekravsgrundlaget.

2. Institutterne udelukker følgende passiver fra reservekravsgrundlaget, som beregnet i henhold til stk. 1:

- a) passiver over for et andet institut, hvis dette institut:
 - i) er omfattet af mindstereservekrav i henhold til denne forordning, og
 - ii) ikke er undtaget fra eller ikke er blevet bevilget en undtagelse fra minimumsreservekravet i henhold til artikel 4,
- b) passiver over for ECB eller en national centralbank i en medlemsstat i euroområdet.

3. Hvis passiver er udelukket fra reservekravsgrundlaget i overensstemmelse med stk. 2, skal instituttet:

- a) hurtigst muligt underrette den relevante nationale centralbank om det udelukkede beløb,
- b) fremlægge dokumentation for disse passiver,
- c) trække beløbet for disse passiver fra reservekravsgrundlaget, efter at have fremlagt dokumentation for beløbet til den relevante nationale centralbank i overensstemmelse med litra b).

For så vidt angår litra b), skal et institut, hvis det ikke er i stand til at forelægge den relevante nationale centralbank dokumentation for størrelsen af passiverne i kategorien »udstedte gældsværdipapirer«, anvende standardfradraget, som er offentliggjort på ECB's websted, på den udestående del af dets udstedte gældsværdipapirer, som har en oprindelig løbetid på op til og med to år.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).

4. Ved fastsættelsen af standardfradraget for passiver inden for kategorien gældsværdipapirer med en løbetid på op til to år, som omhandlet i stk. 3, tager ECB hensyn til makroforholdet for hele euroområdet (»macro ratio«) mellem beholdningen af relevante instrumenter, som er udstedt af kreditinstitutter, og som indehaves af andre kreditinstitutter, ECB og relevante nationale centralbanker, og det samlede udestående beløb af sådanne instrumenter udstedt af kreditinstitutter.
5. Institutterne beregner deres reservekravsgrundlag for en given reservekravsperiode på grundlag af de data, der vedrører måneden, der går to måneder forud for den måned, i hvilken reservekravsperioden starter.
6. Haleinstitutter, som defineret i artikel 2 i forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2), beregner deres reservekravsgrundlag for to på hinanden følgende reservekravsperioder begyndende med den reservekravsperiode, der starter i den tredje måned efter udgangen af et kvartal, på grundlag af data ultimo kvartalet, som er indberettet i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2). Disse institutter underretter den relevante nationale centralbank om deres mindstereserver i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 6

Beregning af mindstereserver

1. De mindstereserver, som institutterne holder i henhold til artikel 3, beregnes på grundlag af følgende reservekravskoefficienter for hvert af de passiver i reservekravsgrundlaget, der er omhandlet i artikel 5:
 - a) en reservekravskoefficient på 0 % gælder for følgende kategorier, jf. del 2 i bilag II til forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2):
 - i) indlån, der opfylder en af følgende betingelser:
 - har en aftalt løbetid på over to år,
 - har et opsigelsesvarsel på over to år,
 - er genkøbsaftaler (repoer).
 - ii) gældsinstrumenter udstedt med en oprindelig løbetid på over to år.
 - b) for alle andre passiver, som medtages i reservekravsgrundlaget, gælder en reservekravskoefficient på 1 %.
2. De nationale centralbanker eller instituttet fratrækker et engangsbeløb på 100 000 EUR ved beregningen af hvert instituts reserver, med forbehold af kravene i artikel 10-12.
3. De nationale centralbanker anvender de mindstereserver, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 6, til følgende:
 - a) at forrente beholdninger af mindstereserver,
 - b) at vurdere, om artikel 3, stk. 1, litra a), er opfyldt.

Artikel 7

Underretning om mindstereserver

1. De nationale centralbanker fastlægger proceduren for underretning af institutterne om deres individuelle mindstereserver. Proceduren skal inkludere, hvorvidt det er den relevante nationale centralbank eller instituttet, der beregner mindstereserverne i overensstemmelse med artikel 6.
2. Hvis den relevante nationale centralbank beregner et instituts mindstereserver i henhold til stk. 1, gælder samtlige følgende betingelser:
 - a) den relevante nationale centralbank skal underrette det pågældende institut om dets mindstereserver senest tre NCB-bankdage før reservekravsperiodens start,
 - b) instituttet skal anerkende dets mindstekrav senest den NCB-bankdag, der går forud for reservekravsperiodens start,
 - c) hvis instituttet ikke har svaret på den i litra a) omhandlede underretning ved udgangen af den NCB-bankdag, der går forud for reservekravsperiodens start, anses den i litra b) omhandlede anerkendelse for at have fundet sted, og de meddelte mindstereserver gælder for den pågældende reservekravsperiode.

3. Hvis et institut beregner sine mindstereserver i henhold til stk. 1, gælder samtlige følgende betingelser:
 - a) instituttet skal underrette den relevante nationale centralbank om sine mindstereserver senest tre NCB-bankdage før reservekravsperiodens start,
 - b) den relevante nationale centralbank skal anerkende instituttets mindstereserver senest den NCB-bankdag, der går forud for reservekravsperiodens start,
 - c) hvis den relevante nationale centralbank ikke har svaret på den i litra a) omhandlede underretning ved udgangen af den NCB-bankdag, der går forud for reservekravsperiodens start, anses den i litra b) omhandlede anerkendelse for at have fundet sted, og de meddelte mindstereserver gælder for det pågældende institut i den pågældende reservekravsperiode.
4. Med henblik på stk. 2 og 3 kan den relevante nationale centralbank fastsætte en tidligere dato for underretning om mindstereserverne.
5. De nationale centralbanker kan fastsætte de betingelser og tidsfrister, inden for hvilke institutterne kan revidere reservekravsgrundlaget og de mindstereserver, der er meddelt i overensstemmelse med denne artikel. Ændringer er ikke tilladt efter anerkendelse af de i stk. 2, og 3, omhandlede mindstereserver.
6. Med henblik på gennemførelsen af de i denne artikel nævnte procedurer offentliggør de relevante nationale centralbanker kalendere med angivelse af tidsfristerne for meddelelse og anerkendelse af data, som er relevante for beregningen af mindstereserver.
7. Hvis et institut ikke har indberettet de statistiske oplysninger, der er angivet i forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2), anslår den relevante nationale centralbank instituttets mindstereserver for den relevante reservekravsperiode på grundlag af historiske oplysninger, som er indberettet af instituttet, og eventuelle andre relevante oplysninger, og underretter instituttet om dets mindstereserver senest tre NCB-bankdage før starten af den pågældende reservekravsperiode.

Artikel 8

Reservekravsperiode

1. En reservekravsperiode begynder på afviklingsdagen for den primære markedsoperation, der følger efter det møde i Styrelsesrådet, hvor vurderingen af den pengepolitiske stilling er planlagt at finde sted, og afsluttes dagen før starten af den efterfølgende reservekravsperiode, medmindre Styrelsesrådet fastsætter andet.
2. ECB's direktion offentliggør en kalender over reservekravsperioderne på ECB's websted. De nationale centralbanker offentliggør ligeledes denne kalender på deres respektive websteder. Denne kalender offentliggøres af ECB og de nationale centralbanker mindst tre måneder før starten af hvert kalenderår.
3. Styrelsesrådet kan ændre den i stk. 2 nævnte kalender. Den ændrede kalender offentliggøres på ECB's og de nationale centralbankers websteder før den reservekravsperiode, som ændringen vedrører.

Artikel 9

Forrentning

1. Den relevante nationale centralbank forrenter reservekravsbeholdninger på reservekravskonti med den gennemsnitlige rentesats for Eurosystemets primære markedsoperationer i reservekravsperioden (vægtet efter antallet af kalenderdage) efter nedenstående formel (resultatet afrundes til nærmeste cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

Hvor:

- R_t = renten, der betales på beholdninger af mindstereserver i reservekravsperioden t ,
- H_t = den gennemsnitlige daglige reservekravsbeholdning i reservekravsperioden t ,
- n_t = antallet af kalenderdage i reservekravsperioden t ,
- r_t = rentesatsen for beholdninger af mindstereserver i reservekravsperioden t ; der anvendes en standardafrunding til to decimaler,
- i = den i 'ende kalenderdag i reservekravsperioden t ,
- MR_i = den marginale rentesats på de seneste primære markedsoperationer, som er afviklet på eller før kalenderdag i .

2. Den relevante nationale centralbank betaler den rente, som er påløbet beholdningen af mindstereserver, på den anden TARGET2-bankdag efter udløbet af den reservekravsperiode, hvor renten er optjent.

Artikel 10

Indirekte beholdninger af mindstereserver gennem en formidler

1. Et institut kan anmode den relevante nationale centralbank om tilladelse til at holde alle sine mindstereserver indirekte gennem et formidlende institut, hvis dette formidlende institut:

- har sit hjemsted i den samme medlemsstat,
- er underlagt reservekrav,
- normalt udfører visse administrative opgaver (f.eks. likviditetsstyring) for det pågældende institut, ud over at holde dets mindstereserver.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 indgår et institut, som ansøger om tilladelse til at holde alle sine mindstereserver indirekte gennem et formidlende institut, en aftale herom med dette formidlende institut. Aftalen skal som minimum specificere følgende:

- om ansøgeren ønsker at benytte Eurosystemets stående faciliteter og markedsoperationer,
- et opsigelsesvarsel på mindst 12 måneder, uden at dette berører bestemmelserne i artikel 10, stk. 7, litra b).

Hvis et institut afgiver varsel, jf. litra b), oplyser det hurtigst muligt den relevante nationale centralbank herom.

3. Hvis moderselskabet i en koncern i sin statistiske rapportering konsoliderer datterselskaber, der har hjemsted i den samme medlemsstat i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2), kan dette moderselskab ansøge den relevante nationale centralbank om tilladelse til at holde mindstereserverne for koncernen som formidler.

4. Hvis et moderselskab ansøger om tilladelse til at holde mindstereserverne for koncernen som formidler i henhold til stk. 3, indgår moderselskabet en aftale med de enkelte institutter i koncernen om at fungere som formidler. Disse aftaler skal som minimum specificere følgende:

- om moderselskabet eller datterselskaberne ønsker at benytte Eurosystemets stående faciliteter og markedsoperationer,
- et opsigelsesvarsel på mindst 12 måneder.

5. Den relevante nationale centralbank kan give det ansøgende institut tilladelse til at holde mindstereserver gennem en formidler og underretter dette institut og det formidlende institut herom uden unødigt forsinkelse. Denne tilladelse får virkning fra starten af den første reservekravsperiode efter datoen for meddelelse af tilladelsen og gælder så længe, som den i stk. 2 eller 4 omhandlede aftale gælder, eller indtil tilladelsen inddrages i henhold til stk. 7-8.

Hvis et institut har fået tilladelse til at holde mindstereserver gennem en formidler i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), betragtes denne tilladelse som værende givet i overensstemmelse med dette stykke i denne forordning.

6. Hvis et formidlende institut holder mindstereserver for et andet institut i henhold til nærværende artikel, skal det holde disse reserver på sine egne reservekonti i tillæg til dets egne reserver, som holdes i overensstemmelse med denne forordning.

7. ECB eller den relevante nationale centralbank kan til enhver tid inddrage den tilladelse, der er givet i medfør af stk. 5, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) en af parterne i den i stk. 2 eller 4 omhandlede aftale ikke opfylder kravene i denne forordning,
- b) en af parterne i den i stk. 2 eller 4 omhandlede aftale anmoder om en sådan inddragelse af tilladelse i henhold til denne artikel,
- c) betingelserne for den indirekte besiddelse af mindstereserver, jf. stk. 1, ikke længere er opfyldt,
- d) der foreligger tilsynsmæssige årsager, der vedrører det formidlende institut.

8. Den relevante nationale centralbank eller ECB tager i forbindelse med vurderingen af, om tilladelsen skal inddrages i henhold til stk. 7, hensyn til:

- a) om parterne er blevet enige om at bringe aftalen til ophør ved fælles overenskomst,
- b) om instituttet, der holder sine mindstereserver indirekte gennem en formidler, er i stand til at opfylde sine egne reservekrav.

9. Hvis den relevante nationale centralbank eller ECB inddrager en tilladelse i henhold til stk. 7, gælder samtlige følgende betingelser:

- a) inddragelsen af tilladelsen træder i kraft ved udgangen af en reservekravsperiode, medmindre tilladelsen inddrages i henhold til stk. 7, litra d),
- b) hvis tilladelsen inddrages i henhold til stk. 7, litra d), har inddragelsen øjeblikkelig virkning, og den i litra c) i dette stykke omhandlede minimumsfrist for underretning finder ikke anvendelse,
- c) den relevante nationale centralbank eller ECB underretter begge parter i den i stk. 2 eller 4 omhandlede aftale om inddragelsen mindst fem arbejdsdage før udløbet af den sidste reservekravsperiode, for hvilken tilladelsen gælder.

10. Hvis ECB beslutter at pålægge sanktioner i medfør af forordning (EF) nr. 2532/98, kan disse sanktioner pålægges det formidlende institut og det institut, for hvilket det holder reserver.

Artikel 11

Aggregeret indberetning af reservekravsgrundlaget

1. Hvis et institut anmoder den relevante nationale centralbank om tilladelse til at holde alle sine mindstereserver indirekte gennem et moderinstitut i henhold til artikel 10, stk. 3, kan dette moderselskab anmode den relevante nationale centralbank om tilladelse til at indberette reservekravsgrundlaget og reservekravsgrundlaget for institutterne i den pågældende koncern på et aggregeret grundlag og i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2). De nationale centralbanker kan give moderinstitutter tilladelse til at indberette reservekravsgrundlaget på et aggregeret grundlag og i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2).

2. Hvis et moderinstitut anmoder den relevante nationale centralbank om tilladelse til at indberette reservekravsgrundlaget på et aggregeret grundlag i henhold til stk. 1, sikrer den relevante nationale centralbank, at den aftale, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4, omfatter en anerkendelse af, at fradraget af det engangsbeløb, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, kan gå tabt på individuelt niveau.

3. Hvis den relevante nationale centralbank giver et moderinstitut tilladelse til at indberette reservekravsgrundlaget på et aggregeret grundlag i henhold til stk. 1, underretter den det pågældende institut herom uden unødigt forsinkelse. Denne tilladelse får virkning fra starten af den første reservekravsperiode efter datoen for meddelelse af tilladelsen og gælder så længe, den i stk. 2 omhandlede aftale gælder, eller indtil tilladelsen inddrages.

4. Hvis den relevante nationale centralbank giver et moderinstitut tilladelse til at indberette reservekravsgrundlaget på et aggregeret grundlag i henhold til stk. 1, trækkes et engangsbeløb i henhold til artikel 6, stk. 2, automatisk fra de mindstereserver, som det formidlende institut holder.

5. Hvis ECB har givet et institut tilladelse til at indberette reservekravsgrundlaget på et aggregeret grundlag i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), betragtes denne tilladelse som gyldig og gældende i henhold til denne forordning, indtil den pågældende tilladelse tilbagetrækkes.

Artikel 12

Fusioner og spaltninger

1. Hvis en fusion får virkning i en reservekravsperiode, gælder samtlige følgende betingelser:

- a) det overtagende institut skal opfylde kravene i denne forordning for det erhvervede institut,
- b) det overtagende instituts mindstereserver nedsættes med hvert engangsbeløb, der finder anvendelse i henhold til artikel 6, stk. 2,
- c) de nationale centralbanker vurderer, om institutterne opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, litra a), under hensyntagen til beholdningen ultimo dagen på reservekontiene for både det overtagende institut og de erhvervede institutter.

2. Følgende gælder i den reservekravsperiode, der følger umiddelbart efter den i stk. 1 omhandlede reservekravsperiode:

- a) det overtagende instituts mindstereserver nedsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, med kun ét engangsbeløb, og
- b) det overtagende instituts mindstereserver beregnes med henblik på artikel 6 under anvendelse af et reservekravsgrundlag, der aggregerer reservekravsgrundlaget for de erhvervede institutter og det overtagende institut.

Med henblik på litra b) foretages beregningen på grundlag af hvert enkelt instituts reservekravsgrundlag i den relevante reservekravsperiode, som hvis fusionen ikke havde fundet sted, og i overensstemmelse med reglerne i bilag III, del 2, i forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2).

Første afsnit finder også anvendelse på efterfølgende reservekravsperioder, hvis betingelserne i bilag III, del 2, punkt 4, til forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2).

3. Hvis en spaltning får virkning i en reservekravsperiode, gælder følgende:

- a) de modtagende institutter, som er kreditinstitutter, skal opfylde kravene i denne forordning for det institut, der spaltes,
- b) hvert af de modtagende kreditinstitutter skal opfylde kravene i denne forordning for den del af reservekravsgrundlaget, som de overtager fra det institut, der spaltes,
- c) reserverne, som holdes af det institut, der spaltes, fordeles forholdsmæssigt mellem de modtagende institutter,
- d) det i artikel 6, stk. 2, omhandlede engangsbeløb fratrækkes fra hver enkelt modtagende instituts mindstereserver.

4. Følgende gælder i den reservekravsperiode, der følger umiddelbart efter den reservekravsperiode, hvor spaltningen får virkning, og indtil de modtagende institutter indberetter deres respektive reservekravsgrundlag i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2):

- a) hvert af de modtagende institutter skal opfylde kravene i denne forordning for den del af reservekravsgrundlaget, som de overtager fra det institut, der spaltes, og
- b) det i artikel 6, stk. 2, omhandlede engangsbeløb fratrækkes fra hvert enkelt modtagende instituts mindstereserver.

*Artikel 13***Delegation af beføjelser i tilfælde af, at euroen indføres**

1. I de tilfælde, hvor en medlemsstat indfører euroen i overensstemmelse med traktaten, giver Styrelsesrådet herved Direktionen bemyndigelse til at træffe beslutning om følgende under hensyntagen til ESCB's Markedsoperationskomité's synspunkter:

- a) datoerne for en overgangsperiode, hvor mindstereservekravet i henhold til artikel 3 kan anvendes på institutter, der er etableret i den pågældende medlemsstat, idet startdatoen er datoen for indførelsen af euroen i den pågældende medlemsstat,
- b) beregningsmetoden for reservekravsgrundlaget, der er omhandlet i artikel 5, i den i litra a) omhandlede overgangsperiode,
- c) fristen, som institutterne, der er etableret i den pågældende medlemsstat, eller den relevante nationale centralbank har til at beregne og verificere mindstereserverne for overgangsperioden.

Direktionen vedtager og offentliggør en afgørelse i henhold til første afsnit mindst to måneder før datoen for indførelse af euroen i den pågældende medlemsstat og underretter Styrelsesrådet herom.

2. Endvidere giver Styrelsesrådet Direktionen bemyndigelse til at tillade, at institutter, der er etableret i andre medlemsstater i euroområdet, kan fratrække passiverne over for institutter, der er etableret i medlemsstaten, der indfører euroen, fra reservekravet i reservekravsperioderne under og umiddelbart efter den i stk. 1, litra a), omhandlede overgangsperiode for reservekrav.

Første afsnit finder anvendelse, hvis institutter i den medlemsstat, der indfører euroen, ikke er anført på listen over institutter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra a), på det tidspunkt, hvor mindstereserverne beregnes. I dette tilfælde kan afgørelser, der træffes af Direktionen, og som giver ret til fradrag i henhold til dette stykke, yderligere præcisere, hvorledes fradraget af sådanne passiver skal beregnes.

.

*Artikel 14***Verifikation**

1. De relevante nationale centralbanker kan udøve deres ret til at kontrollere nøjagtigheden og kvaliteten af de oplysninger om reservekravsgrundlaget, som institutterne fremsender, jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2531/98.
2. Hvis et institut meddeler, at det har beregnet sine mindstereserver i henhold til artikel 7, stk. 3, kontrollerer den relevante nationale centralbank nøjagtigheden af denne beregning og overvåger, at oplysningerne stemmer overens med de statistiske oplysninger, der er indberettet i henhold til forordning (EU) 2021/379 (ECB/2021/2).

*Artikel 15***Ophævelse**

1. Forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ophæves med virkning fra den 26. juni 2021.
2. Henvisninger til den ophævede forordning skal forstås som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 16***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft på femtedagen efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse fra den 26. juni 2021. Artikel 3 finder dog anvendelse fra den 28. juli 2021, dvs. den første dag i den femte reservekravsperiode i 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i henhold til traktaterne.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 22. januar 2021.

For ECB's Styrelsesråd
Christine LAGARDE
Formand for ECB

*BILAG I***Ophævet forordning med liste over efterfølgende ændringer heraf**

Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) (EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10).

Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1052/2008 (ECB/2008/10) (EUT L 282 af 25.10.2008, s. 14).

Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1358/2011 (ECB/2011/26) (EUT L 338 af 21.12.2011, s. 51).

Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1376/2014 (ECB/2014/52) (EUT L 366 af 20.12.2014, s. 79).

Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/1705 (ECB/2016/26) (EUT L 257 af 23.9.2016, s. 10).

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1745/2003	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2, stk. 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 2), første afsnit	Artikel 4, stk. 1
Artikel 2, nr. 2), andet afsnit	Artikel 4, stk. 2, og 3
Artikel 2, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
—	Artikel 3, stk. 1, litra d), og artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 5, stk. 2
Artikel 3, stk. 2a), første afsnit	Artikel 5, stk. 3
Artikel 3, stk. 2a), andet afsnit	Artikel 5, stk. 4
—	Artikel 5, stk. 5
Artikel 3, stk. 3	Artikel 5, stk. 6
Artikel 3, stk. 4	Artikel 5, stk. 7
Artikel 4, stk. 1	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 2	Artikel 6, stk. 1, litra b)
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1, indledende afsnit og artikel 6, stk. 3
Artikel 5, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 7, stk. 1-5
Artikel 5, stk. 4	Artikel 7, stk. 6
Artikel 5, stk. 5	Artikel 7, stk. 7
Artikel 6, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 6, stk. 1, tredje punktum	Artikel 3, stk. 1, litra c)
Artikel 6, stk. 2	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 6, stk. 3	Artikel 3, stk. 2
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 14, stk. 1
Artikel 10, stk. 1 og 2	Artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 10, stk. 5
Artikel 10, stk. 3	Artikel 10, stk. 6 og 10
Artikel 10, stk. 4	Artikel 10, stk. 7, og artikel 10, stk. 9, litra a) og c)
Artikel 10, stk. 5	Artikel 10, stk. 9, litra b)
—	Artikel 10, stk. 4, 5 og 8
Artikel 10, stk. 6	Betragtning 5, artikel 14, stk. 2

Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	—
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 13a	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 15
—	
Artikel 15	Artikel 16
—	Bilag I og II